Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►B

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS 2004/757/TVR

2004 m. spalio 25 d.

nustatantis būtiniausias nuostatas dėl nusikalstamų veikų sudėties požymių ir bausmių neteisėtos prekybos narkotikais srityje

(OL L 335, 2004 11 11, p. 8)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2017 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/2103	L 305	12	2017 11 21

▼B

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS 2004/757/TVR

2004 m. spalio 25 d.

nustatantis būtiniausias nuostatas dėl nusikalstamų veikų sudėties požymių ir bausmių neteisėtos prekybos narkotikais srityje

1 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame pamatiniame sprendime:

▼M1

1) Narkotikas – bet kuri iš šių medžiagų:

a) medžiaga, kuriai taikoma 1961 m. Jungtinių Tautų bendroji narkotinių medžiagų konvencija, su pakeitimais, padarytais 1972 m. protokolu, arba 1971 m. Jungtinių Tautų psichotropinių medžiagų konvencija;

b) bet kuri iš priede išvardytų medžiagų.

▼B

2) Prekursoriai – bet kuri medžiaga, numatyta Bendrijos teisės aktuose, pagal kuriuos įsigalioja įsipareigojimai, kylantys iš 1988 m. gruodžio 20 d. Jungtinių Tautų konvencijos dėl kovos su neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta 12 straipsnio.

3) Juridinis asmuo – bet kuris juridinis subjektas, turintis tokį statusą pagal taikomą nacionalinę teisę, išskyrus valstybes ir kitas valstybės įstaigas savo veikloje naudojančias suverenias teises bei viešąsias tarptautines organizacijas.

▼M1

4) Nauja psichoaktyvioji medžiaga – grynos formos medžiaga ar medžiagos preparatas, kuriems netaikoma nei 1961 m. Jungtinių Tautų bendroji narkotinių medžiagų konvencija, su pakeitimais, padarytais 1972 m. protokolu, nei 1971 m. Jungtinių Tautų psichotropinių medžiagų konvencija, tačiau kurie gali kelti riziką sveikatai arba socialinę riziką, panašią į medžiagų, kurioms taikomos tos konvencijos, keliamą riziką.

5) Preparatas – mišinys, kuriame yra viena ar daugiau naujų psichoaktyviųjų medžiagų.

1a straipsnis

Naujų psichoaktyviųjų medžiagų įtraukimo į termino „narkotikas“ apibrėžtį tvarka

1. Remdamasi rizikos įvertinimu arba bendru rizikos įvertinimu, atliktu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1920/2006 ([1]) 5c straipsnį ir vadovaudamasi šio straipsnio 2 dalyje išdėstytais kriterijais, Komisija pagal 8a straipsnį nepagrįstai nedelsdama priima deleguotąjį aktą, kuriuo iš dalies keičiamas šio pamatinio sprendimo priedas siekiant

([1]) 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1920/2006 dėl Europos narkotikų ir narkomanijos stebėsenos centro (OL L 376, 2006 12 27, p. 1).

▼M1

jį papildyti nauja (-omis) psichoaktyviąja (-iosiomis) medžiaga (-omis) ir nustatyti, kad nauja (-os) psichoaktyvioji (-iosios) medžiaga (-os) kelia didelę riziką visuomenės sveikatai ir, tam tikrais atvejais, didelę socialinę riziką Sąjungos lygmeniu ir kad ji (-os) turėtų būti įtraukta (-os) į termino „narkotikas“ apibrėžtį.

2. Svarstydama, ar priimti deleguotąjį aktą, kaip nurodyta 1 dalyje, Komisija atsižvelgia į tai, ar naujos psichoaktyviosios medžiagos vartojimo mastas arba būdai bei galimybės jos įsigyti ir jos paplitimo Sąjungoje potencialas yra dideli, ir tai, ar žala sveikatai, kurią sukelia naujos psichoaktyviosios medžiagos vartojimas, siejama su jos ūmiu ar chronišku toksiškumu, taip pat su piktnaudžiavimo ar priklausomybės sukėlimo galimybe, kelia pavojų gyvybei. Žala sveikatai laikoma keliančia grėsmę gyvybei, jeigu nauja psichoaktyvioji medžiaga gali sukelti mirtį ar mirtinus pažeidimus, sunkias ligas, sunkų fizinės ar psichinės būklės pablogėjimą arba didelį ligų plitimą, taip pat per kraują plintančių virusų perdavimą.

Be to, Komisija atsižvelgia į tai, ar naujos psichoaktyviosios medžiagos keliama socialinė žala asmenims ir visuomenei yra didelė, ir visų pirma tai, ar naujos psichoaktyviosios medžiagos poveikis socialiniam funkcionavimui ir viešajai tvarkai yra toks, kuris pasireiškia viešosios tvarkos pažeidimu ar sukelia žiaurų arba asocialų elgesį, dėl kurio patiria žalą vartotojas ar kiti asmenys arba nukenčia turtas; arba tai, ar su nauja psichoaktyviąja medžiaga susijusi nusikalstama veikla, įskaitant organizuotą nusikalstamumą, yra sisteminga, dėl jos gaunamas didelis neteisėtas pelnas arba patiriamos didelės ekonominės išlaidos.

3. Jeigu per šešias savaites nuo rizikos įvertinimo ataskaitos arba bendro rizikos įvertinimo ataskaitos pagal Reglamento (EB) Nr. 1920/2006 5c straipsnio 6 dalį gavimo dienos Komisija nusprendžia, kad nebūtina priimti deleguotąjį aktą siekiant naują (-as) psichoaktyviąją (-ąsias) medžiagą (-as) įtraukti į termino „narkotikas“ apibrėžtį, ji pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą, kuriame paaiškinamos to priežastys.

4. Naujų psichoaktyviųjų medžiagų, kuriomis papildytas šio pamatinio sprendimo priedas, atžvilgiu valstybės narės, kurios to dar nepadarė, užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šio pamatinio sprendimo nuostatos būtų pradėtos taikyti toms naujoms psichoaktyviosioms medžiagoms kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo deleguotojo akto, kuriuo iš dalies keičiamas priedas, įsigaliojimo dienos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šį pamatinį sprendimą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

1b straipsnis

Nacionalinės kontrolės priemonės

Nedarant poveikio šiame pamatiniame sprendime nustatytiems valstybių narių įsipareigojimams, valstybės narės naujoms psichoaktyviosioms medžiagoms savo teritorijoje gali toliau taikyti arba nustatyti nacionalines kontrolės priemones, kurias jos laiko tinkamomis.

▼B

2 straipsnis

Nusikaltimai, susiję su neteisėta prekyba narkotikais ir prekursoriais

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikalingų priemonių, kad užtikrintų baudžiamumą už šią tyčinę veiką, neturint į ją teisės:

a) narkotikų gaminimą, gamybą, gavybą, ruošimą, pasiūlymą, pasiūlymą turint tikslą parduoti, platinimą, pardavimą, pristatymą bet kokiomis sąlygomis, pardavimą tarpininkaujant, siuntimą, siuntimą tranzitu, gabenimą, importavimą ar eksportavimą;

b) aguonų, kokaino krūmų ar kanapių auginimą;

c) narkotikų laikymą ar pirkimą, siekiant užsiimti viena iš a punkte nurodytų veiklų;

d) prekursorių gamybą, gabenimą ar platinimą, žinant, kad jie bus panaudoti neteisėtam narkotikų gaminimui ar gamybai, arba tokiais tikslais.

2. Šio straipsnio 1 dalyje apibūdinta veika neįtraukiama į šio pamatinio sprendimo taikymo sritį, kai šios veikos kaltininkai tai darė išimtinai savo pačių asmeniniam vartojimui, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje.

3 straipsnis

Kurstymas, bendrininkavimas ir pasikėsinimas

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikalingų priemonių, kad kurstymas, bendrininkavimas arba pasikėsinimas padaryti vieną iš 2 straipsnyje nurodytų nusikaltimų būtų laikomi nusikaltimais.

2. Valstybė narė gali atleisti nuo baudžiamosios atsakomybės už 2 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą pasikėsinimą siūlyti narkotikus arba juos ruošti ir 2 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytą pasikėsinimą laikyti narkotikus.

4 straipsnis

Bausmės

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikalingų priemonių, siekdama užtikrinti, kad už 2 ir 3 straipsniuose apibrėžtus nusikaltimus būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis bausmėmis.

Kiekviena valstybė narė imasi reikalingų priemonių, kad užtikrintų, jog už 2 straipsnyje nurodytus nusikaltimus būtų baudžiama įkalinimo bausmėmis, kurių ilgiausias laikas ne mažiau kaip 1–3 metai.

2. Kiekviena valstybė narė imasi reikalingų priemonių, kad užtikrintų, jog už 2 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytus nusikaltimus būtų baudžiama įkalinimo bausmėmis, kurių ilgiausias laikas ne mažiau kaip 5–10 metų, kiekvienos iš šių aplinkybių atveju:

a) nusikaltimas susijęs su dideliais narkotikų kiekiais;

▼B

b) nusikaltimas susijęs su tais narkotikais, kurie daro didžiausią žalą sveikatai, arba jais padaryta didelė žala ne vieno asmens sveikatai.

3. Kiekviena valstybė narė imasi reikalingų priemonių, kad užtikrintų, jog už 2 dalyje nurodytus nusikaltimus būtų baudžiama laisvės atėmimo bausmėmis, kurių ilgiausias laikas ne mažiau kaip 10 metų, kai nusikaltimas yra padarytas nusikalstamo susivienijimo, kaip apibrėžta 1998 m. gruodžio 21 d. Bendruosiuose veiksmuose 98/733/TVR, prilyginančiuose dalyvavimą nusikalstamoje organizacijoje Europos Sąjungos valstybėse narėse baudžiamajam nusikaltimui ([1]).

4. Kiekviena valstybė narė imasi reikalingų priemonių, kad užtikrintų, jog už 2 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytus nusikaltimus būtų baudžiama laisvės atėmimo bausmėmis, kurių ilgiausias laikas ne mažiau kaip 5–10 metų, kai nusikaltimas yra padarytas nusikalstamo susivienijimo, kaip apibrėžta Bendruosiuose veiksmuose 98/733/TVR, ir prekursoriai yra skirti naudoti narkotikų gaminimui ar gamybai arba tokiais tikslais esant 2 dalies a arba b punkte nurodytoms aplinkybėms.

5. Nepažeidžiant nukentėjusių asmenų ir kitų *bona fide* trečiųjų šalių teisių, kiekviena valstybė narė imasi reikalingų priemonių, kurios įgalintų konfiskuoti medžiagas, kurios yra 2 ir 3 straipsniuose nurodytų nusikaltimų objektas, šiems nusikaltimams naudotas arba numatytas naudoti nusikaltimo priemones ir iš šių nusikaltimų gautas pajamas arba tokių pajamų, medžiagų ar nusikaltimo priemonių vertę atitinkantį turtą.

Terminų „konfiskavimas“, „priemonės“, „pajamos“ ir „turtas“ reikšmė yra ta pati kaip apibrėžta 1990 m. Europos Tarybos konvencijoje dėl pinigų išplovimo ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų paieškos, arešto bei konfiskavimo 1 straipsnyje.

5 straipsnis

Ypatingos aplinkybės

Nepaisant 4 straipsnio, kiekviena valstybė narė gali imtis reikalingų priemonių, kad užtikrintų galimybę sušvelninti 4 straipsnyje nurodytas bausmes, jei nusikaltėlis:

a) nutraukė nusikalstamą veiklą, susijusią su narkotikų ir prekursorių prekyba, ir

b) administracinėms ar teisminėms institucijoms pateikia informaciją, kurios jos kitaip nebūtų galėjusios gauti, padėdamas joms:

   i) užkirsti kelią nusikaltimo poveikiui arba jį sušvelninti;

   ii) nustatyti kitus nusikaltėlius ir patraukti juos atsakomybėn;

   iii) rasti įrodymus arba

   iv) užkirsti kelią kitiems 2 ir 3 straipsniuose nurodytiems nusikaltimams.

6 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikalingų priemonių, kad užtikrintų, jog juridinius asmenis būtų galima traukti atsakomybėn už bet

([1]) OL L 351, 1998 12 29, p. 1.

▼B

kurį iš 2 ir 3 straipsniuose nurodytų nusikaltimų, kurį jų naudai padarė bet kuris asmuo, veikdamas individualiai arba kaip atitinkamo juridinio asmens organo narys, kuris eina juridinio asmens vadovaujančias pareigas, remdamasis vienu iš šių pagrindų:

a) įgaliojimu atstovauti juridiniam asmeniui;

b) įgaliojimu juridinio asmens vardu priimti sprendimus;

c) įgaliojimu vykdyti juridinio asmens vidaus kontrolę.

2. Be šio straipsnio 1 dalyje nurodytų atvejų kiekviena valstybė narė imasi reikalingų priemonių, kad užtikrintų, jog juridinius asmenis būtų galima traukti atsakomybėn, kai 1 dalyje nurodytam asmeniui nepakankamai vykdant priežiūrą ar kontrolę susidarė galimybė jam pavaldžiam asmeniui padaryti bet kurį iš 2 ir 3 straipsniuose nurodytų nusikaltimų to juridinio asmens naudai.

3. Juridinių asmenų atsakomybė pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis taip pat apima baudžiamąsias bylas prieš fizinius asmenis, kurie yra bet kurio iš 2 ir 3 straipsniuose nurodytų nusikaltimų kaltininkai, kurstytojai ar bendrininkai.

7 straipsnis

Sankcijos juridiniams asmenims

1. Valstybės narės imasi priemonių, reikalingų užtikrinti, kad pagal 6 straipsnio 1 dalį patrauktas atsakomybėn juridinis asmuo būtų baudžiamas veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis sankcijomis, kurios apima baudžiamąsias ar nebaudžiamąsias baudas ir gali apimti kitas sankcijas, tokias kaip:

a) teisės į mokesčių nuolaidas ar kitas lengvatas arba valstybės pagalbą atėmimas;

b) laikinas arba galutinis teisės užsiimti komercine veikla atėmimas;

c) teisminės priežiūros paskyrimas;

d) teismo nutarties dėl likvidavimo priėmimas;

e) laikinas arba galutinis nusikaltimui padaryti panaudotų įmonių uždarymas;

f) pagal 4 straipsnio 5 dalį – medžiagų, kurios yra 2 ir 3 straipsniuose nurodytų nusikaltimų objektas, šiems nusikaltimams naudotų arba numatytų naudoti nusikaltimo priemonių ir iš šių nusikaltimų gautų pajamų konfiskavimas arba tokių pajamų, medžiagų ar nusikaltimo priemonių vertę atitinkančio turto konfiskavimas.

2. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, reikalingų užtikrinti, kad pagal 6 straipsnio 2 dalį patrauktas atsakomybėn juridinis asmuo būtų baudžiamas veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis sankcijomis ar priemonėmis.

8 straipsnis

Jurisdikcija ir patraukimas baudžiamojon atsakomybėn

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikalingų priemonių, kad įtvirtintų savo jurisdikciją, kuriai priklausytų 2 ir 3 straipsniuose nurodyti nusikaltimai, kai:

a) nusikaltimas visas arba iš dalies padarytas jos teritorijoje;

▼B

b) nusikaltėlis yra vienas iš jos piliečių arba

c) nusikaltimas padarytas tos valstybės narės teritorijoje įsteigto juridinio asmens naudai.

2. Valstybė narė gali nuspręsti, kad ji netaikys šio straipsnio 1 dalies b ir c punktuose išdėstytų jurisdikcijos taisyklių arba kad taikys jas tik tam tikrais atvejais arba tam tikromis aplinkybėmis, kai nusikaltimas yra padarytas už jos teritorijos ribų.

3. Valstybė narė, kuri pagal savo įstatymus neišduoda savo piliečių užsienio valstybėms, imasi reikalingų priemonių, kad įtvirtintų savo jurisdikciją, kuriai priklausytų 2 ir 3 straipsniuose nurodytas nusikaltimas, kai jį padaro vienas iš jos piliečių už jos teritorijos ribų, ir kad atitinkamais atvejais už tokį nusikaltimą jį patrauktų baudžiamojon atsakomybėn.

4. Valstybės narės informuoja Tarybos generalinį sekretoriatą ir Komisiją, kai jos nusprendžia taikyti šio straipsnio 2 dalį, atitinkamais atvejais nurodydamos sprendimo taikymo konkrečius atvejus ar aplinkybes.

▼M1

8a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 1a straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2017 m. lapkričio 22 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 1a straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([1]) nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 1a straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie tą aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus tam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

([1]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

▼B

9 straipsnis

Įgyvendinimas ir pranešimai

1. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių, kad įgyvendintų šio pamatinio sprendimo nuostatas iki 2006 m. gegužės 12 d.

2. Iki šio straipsnio 1 dalyje nurodytos dienos valstybės narės Tarybos generaliniam sekretoriatui ir Komisijai perduoda nuostatų, kuriomis į jų nacionalinę teisę perkeliami pagal šį pamatinį sprendimą joms nustatyti įsipareigojimai, tekstą. Ne vėliau kaip iki 2009 m. gegužės 12 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pranešimą apie šio pamatinio sprendimo įgyvendinimo padėtį, įskaitant jo poveikį teisminiam bendradarbiavimui neteisėtos prekybos narkotikais srityje. Remdamasi šiuo pranešimu ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo jo pateikimo Taryba įvertina, ar valstybės narės ėmėsi reikalingų priemonių šiam pamatiniam sprendimui įvykdyti.

10 straipsnis

Taikymas teritorijoms

Šis pamatinis sprendimas taikomas Gibraltarui.

11 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis pamatinis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

▼M1

PRIEDAS

1 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų medžiagų sąrašas

1. P-metilamfetaminas arba 4-metilamfetaminas, kaip nurodyta Tarybos sprendime 1999/615/TVR ([1]).

2. Parametoksimetilamfetaminas arba N-metil-1-(4-metoksifenil)-2-aminopropanas, kaip nurodyta Tarybos sprendime 2002/188/TVR ([2]).

3. 2,5-dimetoksi-4-jodfenetilaminas, 2,5-dimetoksi-4-etiltiofenetilaminas, 2,5-dimetoksi-4-(n)-propiltiofenetilaminas ir 2,4,5-trimetoksiamfetaminas, kaip nurodyta Tarybos sprendime 2003/847/TVR ([3]).

4. 1-benzilpiperazinas arba 1-benzil-1,4-diazacikloheksanas arba N-benzilpiperazinas arba benzilpiperazinas, kaip nurodyta Tarybos sprendime 2008/206/TVR ([4]).

5. 4-metilmetkatinonas, kaip nurodyta Tarybos sprendime 2010/759/ES ([5]).

6. 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooksazol-2-aminas (4,4′-DMAR) ir 1-cikloheksil-4-(1,2-difeniletil)piperazinas (MT-45), kaip nurodyta Tarybos įgyvendinimo sprendime (ES) 2015/1873 ([6]).

7. 4-metilamfetaminas, kaip nurodyta Tarybos įgyvendinimo sprendime (ES) 2015/1874 ([7]).

8. 4-jod-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibenzil)fenetilaminas (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimetilamino)cikloheksil]metil]benzamidas (AH-7921), 3,4-metilendioksipirovaleronas (MDPV) ir 2-(3-metoksifenil)-2-(etilamino)cikloheksanonas (metoksetaminas), kaip nurodyta Tarybos įgyvendinimo sprendime (ES) 2015/1875 ([8]).

9. 5-(2-aminopropil)indolas, kaip nurodyta Tarybos įgyvendinimo sprendime (ES) 2015/1876 ([9]).

10. 1-fenil-2-(pirolidin-1-il)pentan-1-onas (α-pirolidinvalerofenonas, α-PVP), kaip nurodyta Tarybos įgyvendinimo sprendime (ES) 2016/1070 ([10]).

([1]) 1999 m. rugsėjo 13 d. Tarybos Sprendimas 1999/615/TVR, apibrėžiantis 4-MTA kaip naują sintetinį narkotiką, kuriam turi būti taikomos kontrolės priemonės ir baudžiamosios sankcijos (OL L 244, 1999 9 16, p. 1).

([2]) 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas 2002/188/TVR dėl kontrolės priemonių ir baudžiamųjų sankcijų dėl naujo sintetinio narkotiko PMMA (OL L 63, 2002 3 6, p. 14).

([3]) 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimas 2003/847/TVR dėl naujų sintetinių narkotikų 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 ir TMA-2 kontrolės priemonių ir baudžiamųjų sankcijų (OL L 321, 2003 12 6, p. 64).

([4]) 2008 m. kovo 3 d. Tarybos sprendimas 2008/206/TVR dėl 1-benzilpiperazino (BZP) apibrėžimo kaip naujos psichoaktyviosios medžiagos, dėl kurios turi būti taikomos kontrolės priemonės ir baudžiamosios nuostatos (OL L 63, 2008 3 7, p. 45).

([5]) 2010 m. gruodžio 2 d. Tarybos sprendimas 2010/759/ES dėl kontrolės priemonių taikymo 4-metilmetkatinonui (mefedronui) (OL L 322, 2010 12 8, p. 44).

([6]) 2015 m. spalio 8 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/1873 dėl kontrolės priemonių taikymo 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooksazol-2-aminui (4,4′-DMAR) ir 1-cikloheksil-4-(1,2-difeniletil)piperazinui (MT-45) (OL L 275, 2015 10 20, p. 32).

([7]) 2015 m. spalio 8 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/1874 dėl kontrolės priemonių taikymo 4-metilamfetaminui (OL L 275, 2015 10 20, p. 35).

([8]) 2015 m. spalio 8 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/1875 dėl kontrolės priemonių taikymo 4-jod-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibenzil)fenetilaminui (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimetilamino)cikloheksil]metil]benzamidui (AH-7921), 3,4-metilendioksipirovaleronui (MDPV) ir 2-(3-metoksifenil)-2-(etilamino)cikloheksanonui (metoksetaminui) (OL L 275, 2015 10 20, p. 38).

([9]) 2015 m. spalio 8 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/1876 dėl kontrolės priemonių taikymo 5-(2-aminopropil)indolui (OL L 275, 2015 10 20, p. 43).

([10]) 2016 m. birželio 27 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/1070 dėl kontrolės priemonių taikymo 1-fenil-2-(pirolidin-1-il)pentan-1-onui (α-pirolidinvalerofenonui, α-PVP) (OL L 178, 2016 7 2, p. 18).

▼**M1**

11. 2- [[1- (cikloheksilmetil)] 1*H*-indol-3- karbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoatui (MDMB-CHMICA), kaip nurodyta Tarybos įgyvendinimo sprendime (ES) 2017/369 ([1]).

12. *N*-(1-fenetilpiperidin-4-il)-*N*-fenilakrilamidas (akriloilfentanilis), kaip nurodyta Tarybos įgyvendinimo sprendime (ES) 2017/1774 ([2]).

([1]) 2017 m. vasario 27 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/369 dėl kontrolės priemonių taikymo 2- [[1- (cikloheksilmetil)] 1*H*-indol-3- karbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoatui (MDMB-CHMICA) (OL L 56, 2017 3 3, p. 210).

([2]) 2017 m. rugsėjo 25 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/1774 dėl kontrolės priemonių taikymo *N*-(1-fenetilpiperidin-4-il)-*N*-fenilakrilamidui (akriloilfentaniliui) (OL L 251, 2017 9 29, p. 21).